

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obžalovaného **P. H.** pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a iné vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 2 To 18/2015 na neverejnom zasadnutí 26. marca 2015 v Bratislave o návrhu predsedníčky senátu na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obžalovaného P. H. vedená na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 2 To 18/2015 **sa o d ň í m a** Krajskému súdu v Žiline a **p r i k á z u j e s a** **Krajskému súdu v Banskej Bystrici.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina rozsudkom z 20. novembra 2014 sp. zn. 1 T 56/2011 uznal obžalovaného P. H. za vinného z prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku.

Za to bol odsúdený podľa § 302 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, § 38 ods. 3, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 1.000,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu súd stanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených L. Z., T. B., Ing. J. T., M. L., A. G., A. Z., B. Z., Ľ. Z., I. Z., M. Z., K. Z., F. S., E. B., Ing. A. K. a J. Z. odkázal s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný P. H. prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 675 – 677).

Trestná vec bola 26. februára 2015 predložená na rozhodnutie o odvolaní Krajskému súdu v Žiline, pričom vec bola pomocou technických prostriedkov pridelená na vybavenie pod sp. zn. 2 To 18/2015 do senátu JUDr. Dany Wänkeovej. Predsedníčka senátu vo veci vyslovila svoju zaujatosť, nakoľko jedna z poškodených Ing. A. K. je pracovníčkou Krajského súdu v Žiline, pričom majú kancelárie vedľa seba a denne sa stretávajú. Spis predložila na vyjadrenie aj ostatným sudcom krajského súdu, pričom všetci sudcovia krajského súdu až na JUDr. Pavla Polku sa cítia vo veci zaujatí, nakoľko sú v priateľskom vzťahu s poškodenou.

Po vyjadrení sudcov krajského súdu (č.l. 692 - 700) predsedníčka senátu vec dňa 16. marca 2015 predložila Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky s návrhom na odňatie veci a jej prikázanie inému príslušnému súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že v posudzovanej veci sú splnené zákonné podmienky na tzv. delegáciu veci inému súdu toho istého druhu a stupňa v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por., nakoľko bol pre takýto postup preukázaný dôležitý dôvod.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Ide o významnú ústavnú zásadu, ktorú je potrebné dôsledne zachovávať, najmä pri rozhodovaní o návrhoch na odňatie a prikázanie veci príslušnému súdu podľa § 23 Tr. por.

Odňatie a prikázanie veci podľa citovaného ustanovenia je výnimkou z vyššie uvedenej ústavnej zásady. Dôležité dôvody v zmysle § 23 Tr. por. môžu byť dôvody, ktoré zabezpečujú nestranné a zákonné prerokovanie veci, náležité zistenie skutkového stavu potrebného na rozhodnutie, ako aj uplatnenie všetkých do úvahy prichádzajúcich základných zásad trestného konania. Medzi dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 Tr. por. patrí aj **vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu z rozhodovania**.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom, alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa ustálenej súdnej praxe sa pomerom k prejednávanej veci rozumie, že uvedený orgán alebo jemu blízka osoba boli poškodení prejednanou trestnou činnosťou a pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom. Osobami, ktorých sa úkon priamo dotýka, sú najmä strany trestného konania.

Účelom tohto ustanovenia o vylúčení orgánov činných v trestnom konaní, teda i sudcu, je upevniť dôveru účastníkov konania i verejnosti v nestrannosť postupu orgánov činných v trestnom konaní. Preto je nevyhnutné zaistiť, aby sa na rozhodovaní nepodieľal sudca, ktorý môže objektívne vzbudiť pochybnosť o jeho spôsobilosti rozhodovať nestranne. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že pojem nestrannosť súdu má dva aspekty. Nestačí, že samotný sudca sa subjektívne necíti byť zaujatý vo vzťahu k účastníkom konania alebo k veci samotnej. Subjektívna nestrannosť sudcu sa totiž prezumuje, až kým nie je preukázaný opak.

Na druhej strane objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych skutočností. Sudca môže subjektívne rozhodovať absolútne nestranne, napriek tomu jeho nestrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na jeho štatút, či funkcie, ktoré zastával. Nestrannosť sudcu

sa teda musí objektívne javiť aj v očiach verejnosti a najmä strán trestného konania a predovšetkým obvineného.

V posudzovanej veci, ako vyplýva z predloženého spisového materiálu, jednou z osôb vystupujúcich na strane poškodených v konaní, je pracovníčka Krajského súdu v Žiline Ing. A. K., ktorá pracuje na oddelení správy krajského súdu. Niet sporu o tom, že ako pracovníčka tohto oddelenia prichádza do osobného kontaktu so všetkými sudcami krajského súdu, pričom medzi nimi ide nielen o čisto kolegiálne vzťahy, ale aj priateľské, čo potvrdili jednotliví sudcovia vo svojom vyjadrení.

Zistiac uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v prerokúvanej veci sú dané závažné dôvody k tomu, aby predmetná trestná vec bola podľa § 23 ods. 1 Tr. por. odňatá príslušnému súdu a prikázaná na rozhodnutie inému vecne príslušnému súdu. Uvedeným postupom sa podľa názoru najvyššieho súdu zabezpečí potrebná objektívnosť a nestrannosť konajúceho súdu. V neposlednej miere sa uvedeným postupom predíde prípadným ďalším námietkam obžalovaného, ktorá skutočnosť môže viesť k ukončeniu celého trestného konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky návrhu predsedníčky senátu vyhovel, odňal trestnú vec obžalovaného P. H. Krajskému súdu v Žiline a prikázal ju na prerokovanie a rozhodnutie Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. marca 2015

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová